

عنوان مقاله:

بررسی رابطه خودکارآمدی درد با شدت درد در بیماران مبتلا به سردردهای مزمن

محل انتشار:

سومین همایش ملی راهکارهای توسعه و ترویج علوم تربیتی، روانشناسی، مشاوره و آموزش در ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

عارف اسدیپور - دانشجوی دکترای روانشناسی عمومی دانشگاه آزاد واحد تنکابن

معصومه جدیدی - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی

مرتضی ترخان - دانشیار و عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

بیماری های مزمن، علت عمده مرگ و میر در دنیا هستند. ماهیت طولانی مدت بیماری های مزمن، باعث می شود که هدف از درمان در این بیماری ها، از رفع و حذف بیماری به حفظ عملکرد و سلامت روانی تغییر یابد. در این میان عوامل روان شناختی همچون خودکارآمدی درد در ایجاد و تدام ناتوانی جسمی و محدودیت عملکردی بیماران مبتلا به درد های مزمن با اهمیت قلمداد می شود. بنابراین پژوهش حاضر با هدف تعیین رابطه خودکارآمدی درد با شدت درد در بین بیماران مبتلا به سردرد های مزمن انجام گرفت. این پژوهش از لحاظ روش از نوع همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش حاضر را کلیه بیماران مبتلا به سردردهای مزمن مراجعه کننده به کلینیک طبوبی شهر ساری در 6 ماه دوم سال 1394 تشکیل دادند. که نمونه به شیوه ی در دسترس به حجم 60 نفرانتخاب شدند و جهت گردآوری اطلاعات از پرسشنامه های خودکارآمدی درد (PSEQ) بندورا، 1977 (و شدت درد (وست هاون ییل) استفاده گردید و برای تجزیه و تحلیل اطلاعات از روش همبستگی پیرسون استفاده شد. و یافته ها نشان داد که $\alpha < 000/0$ ، $\text{Sig}=0.01$ ، (در سطح اطمینان 99 درصد، می توان بیان کرد همبستگی معنادار منفی بین خودکارآمدی درد با شدت درد بیماران مبتلا به سردردهای مزمن وجود دارد، 2 که مقدار این همبستگی 0.72 بود، از طرفی مقدار بدست آمده برای ضریب تعیین $R = 0.52$ ، نشان می دهد که 52 درصد از تغییرات متغیر ملاک شدت درد می تواند توسط متغیر پیش بین خودکارآمدی درد تبیین و آشکار شود. نتیجه گیری: بنابراین نتایج مبین آن بود که رابطه منفی معنی داری میان خودکارآمدی درد و شدت درد وجود دارد.

کلمات کلیدی:

خودکارآمدی، درد، شدت درد، سردردهای مزمن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/594842>

